Standard pisania pracy dyplomowej na kierunkach o profilu praktycznym w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Krakowie

Praca dyplomowa stanowi podstawę realizacji misji uczelni zawodowej jaką jest kształcenie uwzględniające potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego. Przygotowanie pracy dyplomowej w ramach seminarium jest jedną z podstawowych metod nauczania, prowadzoną na ostatnich latach studiów, wymagającą od studentów posiadania już wcześniej pewnej wiedzy w zakresie praktyki funkcjonowania otoczenia społeczno-gospodarczego i jego wyzwań rozwojowych. Nadrzędnym celem seminarium jest identyfikacja przez studenta, przy pomocy promotora, problemu badawczego w otoczeniu społeczno-gospodarczym, stosownie do realizowanego zakresu kształcenia i zainteresowań studenta. Dobór problemu badawczego oraz obiektu i przedmiotu badań odbywa się w dyskusji z promotorem, przy uwzględnieniu doświadczeń z miejsca pracy zawodowej studenta, jego praktyki zawodowej, planów aktywizacji zawodowej na rynku pracy, doświadczeń zawodowych promotora.

Student powinien osiągnąć co najmniej następujące efekty:

- W zakresie wiedzy: poznać teoretyczne co do istoty i zasad rozwiązania podjętego problemu badawczego;
- W zakresie umiejętności nabytych w toku studiów: rozwiązywania konkretnych problemów badawczych, w tym praktycznych, poszukiwania materiałów źródłowych, a także analizy wybranego problemu praktycznego oraz formułowania wniosków prowadzących do praktycznych rozwiązań;
- W zakresie kompetencji i postaw: gotowość do wyrażania własnych opinii, samodzielnej pracy, a także odpowiedzialnego traktowania obowiązków i wskazanego zadania wynikającego z uczestnictwa w seminarium.

A. Funkcje i charakter pracy dyplomowej

Praca dyplomowa w procesie studiów w Uczelni spełnia istotne funkcje dydaktyczne, poznawcze i metodyczne. Student, pisząc pracę dyplomową, ma wykazać się:

- szeroką i pogłębioną znajomością przedmiotu rozważań,
- znajomością literatury naukowej w zakresie poruszanej problematyki,
- znajomością metod pracy naukowej (badawczej) i umiejętnością jej wykorzystania do rozwiązania tytułowego problemu praktycznego pracy,
- umiejętnością korzystania ze źródeł naukowych,
- umiejętnością pogłębionej, krytycznej analizy rzeczywistości społeczno-ekonomicznej (o charakterze diagnostycznym i prognostycznym) oraz sporządzania pisemnych opracowań (funkcja wiązania teorii z praktyką i rozwiązywania konkretnych praktycznych dylematów),

Stopień spełnienia powyższych funkcji przyjmuje się za główne kryterium merytorycznej i formalnej oceny pracy, zarówno przez promotora, jak i recenzenta.

B. Strukturyzacja pracy dyplomowej

- 1. Praca dyplomowa powinna składać się z następujących elementów: strony tytułowej, spisu treści, wstępu, tekstu właściwego (rozdziałów, podrozdziałów), zakończenia, bibliografii, spisu tabel, wykresów i rysunków, ew. aneksu.
- 2. Spis treści obejmuje tytuły wszystkich numerowanych rozdziałów i podrozdziałów wraz z numerami stron, na których się znajdują. Tytuły rozdziałów nie mogą być takie same jak tytuł pracy, a tytuły podrozdziałów jak tytuły rozdziałów.
- 3. Wstęp jest bardzo ważną częścią pracy i jest jej swego rodzaju wizytówką. Wstęp ma charakter metodyczny i należy w nim uwzględnić:
 - uzasadnienie wyboru tematu,
 - cel pracy,
 - zakres pracy (przedmiotowy, czasowy),
 - stosowane metody,
 - opis zawartości poszczególnych rozdziałów pracy.
- 4. Tekst właściwy pracy licencjackiej winien być pisany w formie bezosobowej i obejmować co najmniej 3 rozdziały, praca magisterska natomiast winna składać się z 4-5 rozdziałów. Prace powinny mieć charakter **teoretyczno-empiryczny**, w tym wskazywać na analizę konkretnego problemu praktycznego. W zależności od tematu różna będzie struktura podziału treści. Tekst właściwy powinien być podporządkowany tematowi i celowi pracy. Konstrukcja pracy powinna cechować się przejrzystością i powinna być logiczna treść rozdziałów oraz podrozdziałów powinny kolejno z siebie wynikać, tworząc wewnętrzną całość, dającą możliwość przechodzenia do coraz bardziej pogłębionej i szczegółowej analizy.
- 5. W pracy dyplomowej powinny być zachowane proporcje pomiędzy poszczególnymi rozdziałami i podrozdziałami.
- 6. W części teoretycznej student powinien wykazać się znajomością zagadnień związanych z tematem pracy, o czym mają świadczyć zamieszczane przypisy wynikające z cytatów lub analizy poglądów różnych autorów, z uwzględnieniem własnych wniosków wynikających z przeglądu literatury. Praca licencjacka powinna bazować na przynajmniej 20 pozycjach literatury zwartej, czasopismach, aktach prawnych i literaturze dodatkowej. Praca magisterska powinna bazować na przynajmniej 50 pozycjach literaturowych.
- 7. Praca ma zawierać część metodyczną, w której wyartykułowano cel, pytania badawcze lub problemowe, metody badawcze wykorzystywane w rozdziale empirycznym.
- 8. W części empirycznej student, na podstawie dobranych materiałów źródłowych, powinien wykazać się umiejętnością prezentacji wyników badawczych, przedstawiając własne wnioski dotyczące praktycznej analizy wybranego tematu, uwidaczniając je w postaci graficznej poprzez zamieszczenie licznych tabel, wykresów, schematów i rysunków, odpowiednio je komentując.
- 9. W zakończeniu student powinien wykazać się umiejętnością skorelowania wiedzy teoretyczno-praktycznej (powinien odnieść się do sformułowanych we wstępie celów badawczych), przedstawiając wnioski badawcze wynikające z całej pracy. Student powinien wskazać możliwe zastosowania praktyczne.

- 10. Wykaz literatury powinien być sporządzony według struktury: literatura zwarta (książki), czasopisma, akty prawne, strony internetowe, pozostałe materiały. Wykaz powinien obejmować wyłącznie pozycje wynikające z zamieszczonych w pracy przypisów. Spis literatury musi być uporządkowany alfabetycznie w przypadku książek i czasopism obowiązuje kolejność alfabetyczna według nazwisk.
- 11. Wykaz tabel, rysunków, wykresów i schematów powinien zawierać numer strony, na której występuje dany obiekt.

C. Wymogi edytorskie

Ogólne zalecenia

Pracę należy napisać zgodnie z zasadami ortografii, interpunkcji i gramatyki z zachowaniem właściwego stylu. Należy dokonać starannej korekty blędów językowych w tekście pracy! Praca powinna skłaniać do jej przestudiowania. Oznacza to, że powinna być przygotowana:

- starannie,
- przejrzyście,
- z zachowaniem jednolitych zasad edycyjnych i redakcyjnych,
- z użyciem urozmaiconych elementów graficznych,
- z zachowaniem akapitowej konstrukcji treści.

Jednolite zasady typograficzne powinny być realizowane konsekwentnie w całej pracy dyplomowej. Cały dokument, łącznie z kartą tytułową, przypisami i tabelami, powinien być napisany czcionką Times New Roman. Ten sam krój pisma powinien być użyty do wszystkich elementów pracy, czyli np. do tytułów rozdziałów, numerów stron, przypisów oraz tekstu właściwego. Wyjątkiem są wzory matematyczne, gdzie stosuje się przeznaczony do tego celu krój pisma.

Ustawienia strony

Należy stosować marginesy strony 2,5 cm. Obowiązuje ciągła numeracja stron (stopka, wyrównanie do środka – pierwsza, tytułowa strona pracy bez numeru).

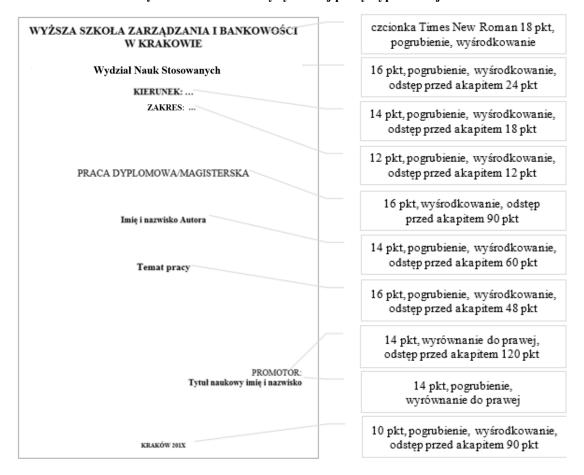
Strona tytułowa

Strona tytułowa zawiera podstawowe informacje o charakterze obligatoryjnym. Należą do nich m. in.:

- nazwa uczelni, wydziału, kierunku studiów oraz studiowanego zakresu,
- informacja o rodzaju pracy (w przypadku studiów licencjackich lub inżynierskich należy użyć sformułowania PRACA DYPLOMOWA, w przypadku studiów II stopnia – PRACA MAGISTERSKA).
- imię (imiona) i nazwisko autora pracy,
- temat pracy (pisany bez cudzysłowów),
- tytuł i stopnie naukowe promotora pracy,
- siedziba uczelni i rok napisania i złożenia pracy.

Stronę tytułową można wygenerować automatycznie (po zgłoszeniu tematu pracy) w systemie SAKE.

Rysunek 1. Wzór strony tytułowej pracy dyplomowej

Tytuły rozdziałów i podrozdziałów

Spis treści, wstęp, każdy rozdział, zakończenie, bibliografia, wykaz obiektów graficznych powinny zaczynać się od nowej strony. Tytuły rozdziałów powinny być sformatowane przy użyciu stylów nagłówkowych. W tytułach należy zastosować odstępy dwóch interlinii, czcionkę pogrubioną o wielkości 16 pkt w przypadku tytułów rozdziałów, zaś 14 pkt dla podrozdziałów.

W automatycznej numeracji rozdziałów i podrozdziałów należy stosować cyfry arabskie. Tytuły umieszczamy przy lewym marginesie bez użycia wyrażeń "rozdział, podrozdział itp.". Na końcu tytułów rozdziałów i podrozdziałów nie należy stawiać kropki!

Spis treści

Spis treści powinien być generowany automatycznie na podstawie stylów nagłówkowych zastosowanych w tytułach rozdziałów i podrozdziałów. Wzór spisu treści przedstawia rysunek 2.

Rysunek 2. Wzór spisu treści

Wstęp.		3
	tuł rozdziału pierwszego	
1.1	Tytuł podrozdziału pierwszego	4
1.2	Tytuł podrozdziału drugiego	6
1.3	Tytuł podrozdziału trzeciego	8
2 Ty	tuł rozdziału drugiego	10
2.1	Tytuł podrozdziału pierwszego rozdziału drugiego	15
2.2	Tytuł podrozdziału drugiego rozdziału drugiego	25
3 Ty	tuł rozdziału trzeciego	30
3.1	Tytuł podrozdziału pierwszego rozdziału trzeciego	36
3.2	Tytuł podrozdziału pierwszego rozdziału trzeciego	46
4 Ty	tuł rozdziału czwartego	51
4.1	Tytuł podrozdziału pierwszego rozdziału czwartego	57
4.2	Tytuł podrozdziału pierwszego rozdziału czwartego	67
Zakońc	zenie	70
Bibliog	rafia	72
Wykaz	tabel, rysunków, wykresów i schematów	74
Aneks.		75

Tekst podstawowy

Tekst właściwy pracy powinien być pisany czcionką o wielkości 12 pkt z interlinią 1,5 wiersza. Treść powinna być konsekwentnie formatowana blokowo, a w przypadku wcięć powinny być one ustawione automatycznie; całość powinna być wyjustowana. W treści pracy należy przyjąć jednorodną punktację rozróżnianych zagadnień, np. w odniesieniu do klasyfikacji aktywów:

- aktywa trwałe:
 - o wartości niematerialne i prawne,
 - koszty zakończonych prac rozwojowych;
- aktywa obrotowe:
 - o zapasy,
 - materialy.

Błędem jest pozostawianie pojedynczych samogłosek i spółgłosek na końcu linii. W takich przypadkach należy wprowadzać tzw. "twardą spację" (Shift+Ctrl+spacja).

Tabele, rysunki, wykresy

Obiekty (tabele, rysunki, wykresy) **powinny być zapowiedziane w treści pracy**. Treść rysunków i schematów powinna być skomentowana; należy zamieścić wnioski wynikające z tabel i wykresów.

Należy stosować automatyczną numerację obiektów cyframi arabskimi. Każdy zamieszczony w pracy obiekt musi mieć tytuł (podpis) oraz zamieszczone źródło, co obrazują poniższe przykłady.

Tabela 1. Wzorcowe wartości wskaźników płynności finansowej

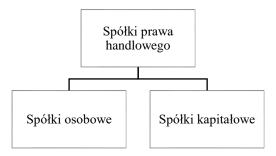
Płynność bieżąca	Płynność szybka	Płynność gotówkowa	Przyjęta nazwa wskaźnika
AO	AO-Zapasy	Środki w kasie + KLF	Foi w
$\overline{Zob}_{ ext{kr ext{o}toterminowe}}$	$\frac{AO-Zapasy}{Zob_{\text{krótoterminowe}}}$	$Zob_{ m kr\acute{o}toterm\acute{n}owe}$	Formuła nr wzoru
4	5	6	า
1,2-2,0	1,0		0
1,5-2,0	1,0)pty wsk ró
2,0	1,0	0,1-0,2	Optymalna wskaźnika różnych
2,0	1,0		
1,0-2,0	1,0		wielk wedłu analiz
1,6 – 1,8	0,7	0,05-0,35	Optymalna wielkość wskaźnika według różnych analiz
1,2 – 2,0	0,7-0,9	0,1-0,2	

Źródło: opracowanie własne na podstawie: E Siemińska, *Metody pomiaru i oceny kondycji finansowej przedsiębiorstwa*, Dom Organizatora, Toruń 2002, s. 123; E. Roszczynialska, Z. Wydymus, *Rachunkowość według standardów Unii Europejskiej*, t. 1., WSZiB, Kraków 2001, s. 262.

Podpis należy umieścić nad obiektem (czcionka pogrubiona 10 pkt), powinien być wyśrodkowany, bez kropki na końcu. Źródła podaje się pod obiektami (czcionka 10 pkt, akapit wyjustowany). Podpis oraz źródło powinny być oddzielone od tekstu właściwego pojedynczym wierszem odstępu. Tekst stosowany w obiektach powinien mieć wielkość 10 pkt. Jeżeli cała tabela (np. tabela 1) nie zmieściłaby się na jednej stronie, to należy powtórzyć wiersz jej nagłówka na kolejnej stronie oraz dodać etykietę "cd. tabeli 1".

Należy konsekwentnie stosować jednolity styl formatowania obiektów. Niedopuszczalne jest zamieszczanie obrazów (obiektów) o małej rozdzielczości, z opisami o różnym kroju pisma.

Rysunek 3. Spółki w prawie handlowym

Źródło: W. Bień, Rynek papierów wartościowych, Difin, Warszawa 2004, s. 156.

Obiekty należy wyśrodkować względem marginesów strony. Elementy rysunków powinny być zgrupowane lub tworzone w tzw. kanwie rysunku.

4,5 4,0 3,5 średnia ocen 3,0 □kobieta 2,5 ■ mężczyzna 2,0 1,5 1,0 wieś miasto do 20 tys. 20-500 tys. 501 tys. i więcej miejsce zamieszkania

Wykres 1. Wskaźniki oceny możliwości kształcenia w przekrojach miejsce zamieszkania i płeć

Źródło: opracowanie i obliczenia własne.

Wykresy muszą być czytelne. Mając na uwadze wydruk w odcieniach szarości należy zastosować różniące się wypełnienia elementów wykresu.

Równania

Równania i wzory należy przygotować w edytorze równań matematycznych. Ważne wzory można numerować, umieszczając numer po prawej stronie w nawiasach okrągłych. Należy wyjaśnić zastosowaną symbolikę, np.:

$$\Phi = \sum_{t=0}^{n} \frac{\lambda_t}{(1+\chi)^t} \tag{1}$$

gdzie:

 λ_t – opis 1,

 χ – opis 2.

Przypisy

Odsyłacz bibliograficzny (przypis dolny z zastosowaniem czcionki o wielkości 10 pkt i z pojedynczymi odstępami pomiędzy wierszami) należy wykonać przy użyciu narzędzi edytora tekstu z automatycznym jego numerowaniem. Na końcu każdego przypisu należy postawić kropkę. Poniżej podano zasady stosowania przypisów:

1. Literatura – Książki:

a. Autor – inicjał imienia, nazwisko, *tytuł książki* (kursywą), wydawnictwo, miejsce i rok wydania, strona, kropka, np.:

Spółka jawna jako osobowa spółka prawa handlowego nie posiada osobowości prawnej, ale jest podmiotem prawa odrębnym od wspólników¹.

- b. Przy powtórnym cytowaniu/wykorzystaniu używa się formuł:
 - i. Ibidem (ew. Tamże) w odniesieniu do pozycji bezpośrednio poprzedzającej, np.:
 - Istnieje możliwość pozbawienia wspólnika należnych mu praw, jednak może to zrobić jedynie sąd, opierając się o ważne przesłanki, jakimi głównie jest utrata wiarygodności lub zaufania².
 - ii. op. cit. (ew. poz. cyt.; w przypadku gdy przyjęto wyżej formułę tamże) w odniesieniu do pozycji wcześniej cytowanej, ale nie w odnośniku bezpośrednio go poprzedzającym, np.:
 - Spółka komandytowa, to następny typ spółki regulowanej przepisami k.s.h. Wraz ze spółką komandytowo–akcyjną stanowią pewną hybrydę prawną³.
- c. W przypadku pozycji literatury opracowanej przez kilku autorów, należy wymienić ich w kolejności podanej na stronie tytułowej cytowanej/wykorzystanej pozycji, zgodnie z wzorem, z punktu "a".
- d. W przypadku pracy zbiorowej pod redakcją jednego autora należy rozpatrzyć dwa przypadki:
 - i. Do poszczególnych rozdziałów nie są przypisani autorzy, np.
 - Istotą tego procesu jest minimalizacja rozbieżności w raportach finansowych oraz maksymalizacja porównywalności dokumentów wchodzących w skład sprawozdań finansowych⁴.
 - ii. Do poszczególnych rozdziałów są przypisani autorzy, np.:
 - Sprawozdanie finansowe składa się z: bilansu, rachunku zysków i strat, rachunku przepływów pieniężnych oraz zestawienia zmian w kapitale własnym oraz informacji dodatkowej⁵.
- e. W przypadku cytowania wtórnego należy stosować poniższą formułę:
 - W. Taylor, *The Logic of Global Business*, "Harvard Business Review", 1991, March-April, s. 90-105, cyt. za: Ph. Kotler, G. Armstrong, J. Sanders, V. Wong, *Marketing. Podręcznik europejski*, PWE, Warszawa 2002, s. 252.

2. Czasopisma:

Autor (inicjał imienia i nazwisko), tytuł artykułu (kursywa), tytuł czasopisma (w cudzysłowie) rok, numer wydania, np.:

I. P. Rutkowski, Dojrzałość procesu rozwoju nowego produktu, "Marketing i Rynek" 2003, nr 7.

³ W. Puzioł, A. Szamański, I. Weiss, *Prawo...*, op. cit., s. 149.

¹ W. Puzioł, A. Szamański, I. Weiss, *Prawo Spólek*, Oficyna Wydawnicza Branta, Bydgoszcz – Kraków 2002, s. 101-102.

² Ibidem, s. 125.

⁴ T. Cebrowska (red.), Rachunkowość finansowa i podatkowa, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005, s. 120.

⁵ D. Krzywda, *Sprawozdanie finansowe jako produkt rachunkowości* [w:] B. Micherda (red.), *Podstawy rachunkowości. Aspekty teoretyczne i praktyczne*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007, s. 172.

3. Netografia:

a. Należy podać dokładny adres, z uwzględnieniem daty odczytu, np.:

Polacy o źródłach energii, http://www.cbos.pl/PL/diagnozy/034.pdf (data odczytu 7 czerwca 2018).

4. Akty prawne powinny być wykazane w przypisach według wzoru:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, t. jedn., Dz. U. z 2005, Nr 8, poz. 60 z późn. zm (dla nowszych aktów prawnych względnie ich tekstów jednolitych, które ogłoszono w Dzienniku Ustaw z pominięciem zastosowania numeru należy stosować następujący tekst: Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, t. jedn., Dz. U. z 2020, poz. 60 z późn. zm.).;

W przypadku odwoływania się do określonego artykułu, ustępu, punktu, należy zastosować formułę:

Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, t. jedn., Dz. U. z 2002, Nr 76, poz. 694 z późn. zm., art. 3 ust. 1. pkt 12.

5. Pozostała literatura powinna być wykazana w przypisie według formuły:

Materiały promocyjne Banku X.

Bibliografia

Bibliografia, czyli spis wszystkich pozycji literaturowych wykorzystanych w pracy dyplomowej, powinna znajdować się po "Zakończeniu" (na nowej stronie). Przykładowy spis literatury przedstawiono poniżej (na podstawie literatury zamieszczonej w niniejszym opracowaniu):

Książki

- 1. Bień W., Rynek papierów wartościowych, Difin, Warszawa 2004.
- 2. Cebrowska T. (red.), *Rachunkowość finansowa i podatkowa*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005.
- 3. Krzywda D., *Sprawozdanie finansowe jako produkt rachunkowości*, [w:] Micherda B. (red.), *Podstawy rachunkowości*. *Aspekty teoretyczne i praktyczne*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007.

Czasopisma

1. Rutkowski I. P., Dojrzałość procesu rozwoju nowego produktu, "Marketing i Rynek" 2003, nr 7.

Akty prawne

- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, t, jedn., Dz. U. z 2005, Nr 8, poz. 60 z późn. zm.
- 2. Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, t. jedn., Dz. U. z 2002, Nr 76, poz. 694 z późn. zm.

Netografia

- 1. *Polacy o reklamie*, www.cebos.com.pl/SPIKOM.POL/2019/kom.htm.
- 2. Polacy o źródłach energii, www.cbos.pl/PL/diagnozy/034.pdf

Pozostała literatura

1. Materiały promocyjne Banku BIG.